

Alkotmánybíróság		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
1015 Budapest		Ügyszám: IV/ 0 3 7 2 1 - 0 / 2021	
Donáti utca 35-45.		Érkezett: 2021 SZEPT 30.	
A Fővárosi Törvényszék útján		Kezelőiroda:	
Melléklet: 27 db		102	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 18.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irai	
Érkezett: 2021 SZEPT 28. JAV.	
PÉLDÁNY: 1 AB, párosított	
MELLÉKLET: F. i. v. KÖZTÜK	
FŐLAJSTROMSZÁM	
UTÓIRATON: 702499/21	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban kifejtettek figyelembe vételével fogadja be jelen alkotmányjogi panaszt. Kérem továbbá, hogy állapítsa meg a Kúria által 2021. május 31. napján hozott, Kpkf.VII.40.149/2021/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. §-ának (1) bekezdésének megfelelően semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az előterjesztett alkotmányjogi panasz elbírálására az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezések alapozzák meg.

I. A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő

1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Felperes [REDACTED] 2021. január 31. napján a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 85. § (1) bekezdésében foglalt okok miatt, azonnali hatályú lemondását jelentette be alperes (Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet) felé, melynek megalapozottságát részletesen kifejtett tényekkel támasztotta alá. A lemondás alapja az volt, hogy a szolgálati előjárói részéről felperest, a törvényben meghatározott jogaiban és emberi méltóságában történt olyan súlyos sérelmek érték, amelyek alapján a szolgálati jogviszonyának fenntartása a továbbiakban tőle nem volt elvárható.

Mivel a beadvány 2021. február 1-én érkezett be az intézetbe, így a lemondása az azt követő napon, 2021. február 2. napján hatályosult. Azaz ettől a naptól kezdve felperes jogviszonya alperessel a Hszt. 85. § (1) bekezdésének második mondata alapján megszűnt.

Alperes a 2021. február 9. napján kelt parancsában mégis a jogviszony megszüntetéséről határozott, holott az a fenti jogszabályhely alapján, a törvény erejénél fogva szűnt meg a jelzett napon. Alperes az azonnali hatályú lemondás indokait nem tartotta megalapozottnak, azonban

megjegyzendő, hogy az indokolási rész kizárólag felperes beadványának utolsó pontjában írtakra reflektál, a beadvány első kilenc pontjával kapcsolatban semmilyen észrevételt nem tett.

Mivel felperes már nem állt jogviszonyban alperessel és alperes az azonnali hatályú lemondását nem tartotta megalapozottnak, felperes keresettel fordult a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiumához.

Felperes a keresetlevélben kifejtette, hogy a fennállt jogviszonyt nem alperes szüntette meg, hanem felperes, méghozzá az azonnali hatályú lemondása benyújtásával, illetve a jogviszony ennek hatására a törvény erejénél fogva szűnt meg a fent megjelölt napon történt hatályosulásával. Azaz fogalmilag kizárt volt a szolgálati panasz lehetősége, hiszen azt – többek között – szolgálati viszony megszüntetésére vonatkozóan lehet tenni. Ebben az esetben azonban nem alperes szüntette meg a jogviszonyt, ezért olyan parancsot kellett volna kiadnia, amely a szolgálati jogviszony megszűnésének tényét rögzíti a hivatkozott jogszabályhely alapján. Ennél fogva pedig a jogviszony megszüntetésére már nem volt lehetősége.

Felperes kérte az azonnali hatályú lemondása jogszerűségének és megalapozottságának a megállapítását a bíróságtól a keresetlevélben írt okok és a csatolt bizonyítékok alapján, valamint alperes felperessel szemben alkalmazott eljárásainak törvénytörő voltának a megállapítását.

2. A Fővárosi Törvényszék eljárása:

A Fővárosi Törvényszék a 10.K.702.499/2021/2. számú végzésével, 2021. március 24. napján felperes keresetét visszautasította, tekintettel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés e) pontjára (felperes anélkül indított pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak kell megelőznie).

A Fővárosi Törvényszék fenti végzése szerint felperesnek a Hszt. 270. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében szolgálati panasszal kellett volna élnie alperes felé a parancsban foglaltak ellen és csak akkor fordulhatott volna bírósághoz, ha a szolgálati panaszát alperes elutasította volna.

A Fővárosi Törvényszék a végzés indokolásának 7. bekezdésében azt állapította meg, hogy nem volt helytálló felperes azon hivatkozása, miszerint a jogviszony megszüntetése miatt már nem állt jogviszonyban alperessel és ezért nem lehetséges a szolgálati panasz benyújtása.

Az indokolás 8. bekezdésében azt állapította meg a bíróság, hogy a szolgálati panaszt annak ellenére kellett volna benyújtania felperesnek a Hszt. 267. §-a alapján, hogy jogviszonya az igényérvényesítés időpontjában már nem állt fenn.

Ezzel a bíróság megállapította, hogy felperes jogviszonya már nem állt fenn az igényérvényesítés időpontjában, azonban álláspontja szerint mivel a támadott intézkedés szolgálati viszonyból származó jogvita, a Hszt. 267. § alapján kellett volna benyújtania felperesnek a szolgálati panaszt.

Ugyanakkor a Hszt. 267. §-a leírja, hogy ki élhet a szolgálati panasz lehetőségével és milyen esetekben. Eszerint a hivatásos állomány tagja, továbbá meghatalmazás alapján nevében az érdek-képviselői szerv vagy a jogi képviselő elévülési időn belül - ha e törvény nem zárja ki - szolgálati panasszal élhet, ha a szolgálati viszonyára vonatkozó munkáltatói intézkedést vagy annak elmulasztását sérelmesnek tartja.

Felperes a Hszt. 85. § (1) bekezdésének második mondata alapján 2021. február 2. napján 00:00 órától már nem állt szolgálati viszonyban alperessel, azaz már nem volt a hivatásos állomány tagja, így szolgálati panasz benyújtására sem volt jogosult.

A Hszt. 267. §-a azt is meghatározza, hogy a hivatásos állomány tagja csak akkor élhet szolgálati panasszal, ha a szolgálati viszonyára vonatkozó munkáltatói intézkedést vagy annak elmulasztását sérelmesnek tartja.

Tekintve, hogy felperes nyújtotta be az azonnali hatályú lemondását és nem alperes mondott fel felperesnek, így sem olyan intézkedés, sem olyan intézkedés elmulasztása alperes részéről nem történt, ami ellen szolgálati panasznak lett volna helye, így annak benyújtásának valamennyi meghatározó feltétele hiányzott.

Felperes az azonnali hatályú lemondásával és az alperes azon megállapításával, hogy az azonnali hatályú lemondás felperes részéről megalapozatlan, ellentét keletkezett a felek között. Felperes minden indokát kifejtette az azonnali hatályú lemondásában, ezek miatt nyújtotta be azt. Alperes parancsából pedig kitűnt az álláspontja ezzel kapcsolatban. Logikai szempontból sem lenne indokolható, hogy ezek után felperesnek milyen panaszt kellett volna benyújtania alperes felé, amikor a jogviszony megszűntetése nem alperes részéről történt. Felperes számára a paranccsal világossá vált alperes álláspontja az azonnali hatályú lemondásában írt indokokkal ellentétben, illetve ezek alapján a bíróság is megismerhette mindkét fél álláspontját az esettel kapcsolatban.

A keresetlevelet visszautasító végzés ellen felperes fellebbezéssel élt a Kúriánál.

3. A Kúria eljárása

A Kúria a Kpkf.VII.40.149/2021/2. számú, 2021. május 31. napján kelt végzésével helyben hagyta a Fővárosi Törvényszék 10.K.702.499/2021/2. számú végzését.

A végzés szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a keresetlevél benyújtása a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján idő előtti volt felperes részéről, mivel a szolgálati panasz lehetőségét nem merítette ki. Továbbá megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság 7. és 8. pontjában foglalt megállapítások nem ellentétesek egymással, mivel a bíróság arra kívánt rámutatni, hogy annak ellenére kellett volna felperesnek szolgálati panasszal élnie, hogy már nem állt jogviszonyban alperessel, mivel a jogvita a közöttük fennállt jogviszonyból ered.

Azt is leírja a döntés, hogy alperes hozott olyan intézkedést a paranccsban kelt jogviszony megszűntetésével, amivel szemben helye lett volna szolgálati panasznak.

Itt azonban megjegyzendő, hogy alperes az azonnali hatályú lemondás okán csak olyan parancsot adhatott volna ki, ami a jogviszony törvényből eredő megszűnésének megállapítására irányulhatott volna, mivel a parancs kiállításának idején a szolgálati viszony már megszűnt, azt nem kellett alperes által megszüntetni. Valamint az eset körülményeiből egyértelműen megállapítható, hogy milyen módon szűnt meg a szolgálati viszony, az pedig, hogy alperes ehhez képest tévesen olyan parancsot adott ki, amely úgy kezdődik, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló szünteti meg a jogviszonyt, ez nem jelentheti azt, hogy ezért tartalmazott a parancs olyan intézkedést, ami ellen lett volna helye szolgálati panasznak.

Továbbá a Kúria döntése és az elsőfokú bíróság végzése sem ad választ arra, hogy mely jogszabály alapján minősíthető felperes a hivatásos állomány tagjának, szolgálati viszonyban álló személynek és miért vonatkoznak rá a Hszt. rendelkezései annak ellenére, hogy a jogviszonya megszűnésével civil személlyé vált és nem állt többé a Hszt. hatálya alatt.

Mindkét bíróság csupán kijelenti, hogy felperes köteles lett volna szolgálati panaszt előterjeszteni annak ellenére, hogy szolgálati jogviszonya megszűnt és hivatkoznak a Hszt. 270. § (1) bekezdésének a) pontjára, mint ami megalapozza a kijelentésüket. Holott az is csak a Hszt. hatálya alatt és szolgálati viszonyban állókra vonatkozhat, civil személyekre nem.

Felperes a keresetlevelének benyújtásakor 35 napja civil személy volt.

4. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Felperes a rendes jogorvoslati jogát kimerítette, a Fővárosi Törvényszék 10.K.702.499/2021/2. számú keresetlevelet visszautasító végzése ellen fellebbezéssel élt a Kúriánál.

Felperes nyilatkozik, hogy jelen ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás, perújítás vagy más jogorvoslat a törvényesség érdekében.

5. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Felperes a Kúria végzését, mint az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést 2021. július 29. napján vette át postai úton. Felperes nyilatkozik, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került. Felperes alkotmányjogi panaszát 2021. szeptember 20. napján postai úton a Fővárosi Törvényszék felé előterjesztette.

6. Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Fővárosi Törvényszék keresetlevelet visszautasító végzését a Kúria helybenhagyta. Felperes számára sérelmes a Kúria döntése, mivel ez a bírósághoz fordulás jogától fosztja meg őt és így nem tudja érvényesíteni azon jogát, hogy ügyét tisztességes bírósági eljárásban, törvényes keretek között bírálják el. Egyrészt mert a Kúria járt el másodfokon, így a felülvizsgálati rendkívüli perorvoslatot nem lehet igénybe venni, perújítási okok nem állnak fenn, másrészt a Kúria döntése törvénytörő, így kizárólag az alkotmányjogi panasz áll rendelkezésre.

7. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az alkotmányjogi panaszban felvetett kérdés, a bírói döntést érdemben befolyásoló alapjogsérelem, egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés is. A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kpkf.VII.40.149/2021/2. számú végzésének meghozatala során anyagi jogi jogszabálysértést követett el és ezzel összhangban megalapozatlan indoklást adott. Így olyan helyzetet teremtett, hogy felperest elzárta a jogszerű igényének érvényesítésétől. A Kúria ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint annak 28. cikkét is, amivel figyelmen kívül hagyta a törvény szövegét, illetve azt kiterjesztően/tévesen értelmezte.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés: "Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Alaptörvény 28. cikk: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Egyrészt mert a Kúria járt el másodfokon, így a felülvizsgálati rendkívüli perorvoslatot nem lehet igénybe venni, perújítási okok nem állnak fenn, másrészt a Kúria döntése törvénysértő, így kizárólag az alkotmányjogi panasz áll rendelkezésre.

A Kúria azzal, hogy a Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pontja és a Hszt. 267. §-a értelmében felperest a Hszt. hatálya alatt álló szolgálai viszonyban foglalkoztatott személynek minősítette és ezért helyben hagyta az elsőfokú bíróság keresetlevél visszautasító végzését annak ellenére, hogy felperes 2021. február 2. napja óta nem állt a Hszt. hatálya alatt, sértette a Kp. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint feladata lett volna, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson. Döntése alapján azonban felperes nem gyakorolhatta a jogait az alperes által okozott jogsértések bírói elbírálása során, hiszen sem az

elsőfokú sem a másodfokú eljárásban az ügy érdemét illetően vizsgálat fenti indokolások miatt nem történt. Ezzel pedig a bíróság felperest a bírósághoz fordulás jogától fosztotta meg.

A Kúria sértette a tisztességes eljárás követelményét is az eljárása során, ami a Kp. 2. § (2) bekezdésének és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 346. § (4)-(5) bekezdésének megsértésében nyilvánult meg. Ez alapján a Kúria döntésének indokolása nem tartalmaz olyan jogi indokolást, amelyből egyértelműen megállapítható lenne az, hogy egy szolgálati viszonyból eredő jogvita esetében, a már szolgálati viszonyban nem álló civil személy továbbra is a szolgálati viszonyra vonatkozó törvényben szabályozott szolgálati panasz jogintézményével köteles élni. A döntés ezt a Hszt. említett szakaszaira alapozza csupán, de egyértelműen annak eldöntése lett volna a cél, hogy ha felperes már nem áll a Hszt. hatálya alatt, akkor milyen szabályozó alapján köteles mégis az abban biztosított jogorvoslattal élni. Minden, a döntésben hivatkozott jogszabályhely a Hszt-re és annak végrehajtási rendeletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendeletre (a továbbiakban: Rendelet) hivatkozik, ezekben azonban nincs rendelkezés arra vonatkozóan, hogy megszűnt szolgálati viszony esetében ezek a rendelkezések lennének alkalmazandók. Ezzel az eljárásával a Kúria a Kp. 2. § (3) bekezdésében meghatározott eljárási igazságosság érvényesülését is akadályozta, mivel így felperes az eljárási jogait nem gyakorolhatta megfelelően.

A Kúria azt is kijelenti a döntésében, hogy a tényállást pontosította és eszerint felperes kereseti kérelme az azonnali hatályú lemondás jogszerűségének a megállapítására irányul. Ehhez képest sérelmes, hogy a határozat a per tárgyát közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetéseként határozza meg, ami értelemszerűen nem valós megnevezése a per tárgyanak, így a Kúria az eljárása során itt is sérti a tisztességes eljárás követelményét.

A Kúria megsértette az Alaptörvény 28. cikkét, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Kúria az eljárása során ugyanis a jogszabály szövegét nem céljának megfelelően és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte akkor, amikor egyrészt leírta azt, hogy felperes már nem állt szolgálati viszonyban alperessel az igényérvényesítéskor, ugyanakkor azt is megállapította, hogy ennek ellenére mégis a Hszt. hatálya alatt álló hivatásos állományú tagokra vonatkozó rendelkezések vonatkoznak rá. Ezzel a törvény szövegét úgy értelmezte, hogy a már szolgálati viszonyban nem álló felperesre ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak, mint a szolgálati viszonyban álló személyekre.

Ha a jogalkotó célja ez lett volna, azt kifejezetten megfogalmazta volna, azonban erre vonatkozó rendelkezést sem a Hszt., sem a Rendelet nem tartalmaz. Ezzel a józan észnek sem felel meg az értelmezés, hiszen ha mindegy, hogy valaki szolgálati viszonyban áll-e vagy sem, mégis mindkét esetben ugyanaz az eredmény, azaz szolgálati panasz benyújtására van lehetősége, illetve erre köteles, akkor felesleges volt törvényt alkotni a szolgálati viszony tárgyában a hivatásos jogviszonyban állókról, ha az a civil személyekre is vonatkozik.

A jogalkotó célja nem lehetett az, hogy civil és hivatásos szolgálati viszonyban álló személyekre ugyanaz a törvény legyen alkalmazandó, mert azzal okafogyottá vált volna maga a törvénykezés.

A Kúria az indokolásában hivatkozik a Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésében írtakra is. A (2) bekezdés alapján bírósághoz akkor lehet közvetlenül fordulni, ha a törvény a rendvédelmi szerven belüli eljárásról nem rendelkezik. Ezt figyelembe véve megállapítható az is, hogy az azonnali hatályú lemondást követő eljárásról a Hszt. nem rendelkezik, azaz felperes közvetlen bírósághoz fordulása jogszerű volt. A Kúria ennek ellenére mégis fentiek szerint döntött, amivel saját indokolásának is ellentmondott, egyúttal sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljárás körében és a 28. cikkét a jogszabály szövegének értelmezése körében.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

- 1.) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata mellékletben kerül csatolásra (azonnali hatályú lemondás, alperes parancsa, keresetlevél, elsőfokú bíróság határozata, fellebbezés, másodfokú bíróság határozata).
- 2.) Indítványozó nyilatkozik, hogy nem kezdeményezi az alkotmányjogi panasszal támadott Kúriai végzés végrehajtásának felfüggesztését.
- 3.) Indítványozó jogi képviselő nélkül jár el.
- 4.) Az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá neve nyilvánosságra hozatalához, az erről szóló jognyilatkozat mellékletben is becsatolásra kerül.

